

Meglátogattuk, és jól megoldoztattuk a zetelaki iskolásokat. Még mielőtt bárki bűncselekménnyel gyanúsítana, tisztázzuk: minden az ő érdekükben történt. Csakis.

Pénteken volt az iskola másként hét utolsó napja a Dr. P. Boros Fortunát Elméleti Középiskolában, ennek apropóján beszélgettünk az újságírásról velük, főként a hatodikosokkal és a tizenegyedikesekkel.

Kincsek és kódok

A zetelaki Dr. P. Boros Fortunát Elméleti Középiskolában március 14-18. között tartották az iskola másként hetet.

Hétfőn sporttal kezdtünk, majd utána kincskeresés volt. **Sokat járkáltunk a faluban** amíg megkaptuk a kincseket. A kincsek dobozokban elrejtett papírok voltak, amelyekre kódok voltak írva, és meg kellett fejteni őket.

En még egyszer mennek eltevedni

Csütörtökön a nárciszba mentünk, nagyon elfáradtunk mire felértünk. Hazafelé követtük az előttünk lévőket, de később lemaradtunk.

Azt hittük, hogy eltévedtünk, de aztán megláttunk egy szekerest és megkérdeztük, hogy merre kell menni. Azt mondta, hogy csak menjünk egyenesen az úton, majd meglátjuk Zetelakát.

Mindenkét megkérdeztük, hogy milyen volt a kirándulás. A válaszok egy része hasonló volt, de voltak is olyanok, akik más történeteket meséltek. Így írt egy másik csapat:

Ugyanerről a kirándulásról egy másik csapat így írt:

Elindultunk hazafelé a nárciszmezőről. Követtük a tizenegyedikeseket, nehogy eltévedjünk. De lemaradtunk. Követtük az utat, útközben megkérdeztünk egy bácsit, merre vezet ez az út. Eligazított, és mi tovább jöttünk hazafelé. Kiértünk az erdőből, és nem láttunk házakat. **Csak pusztát. Térerő nélkül.**

Telefonálni nem tudtunk, így séta közben zenét hallgattunk.

Azért volt rajtunk egy nyomás, hogy nem láttuk a falunkat. Elnéztük jobbra. Láttunk egy falut, de nem voltak ismerősek a házak. Mentünk tovább előre, és megláttuk a falunkat, átmásztunk egy kerítésen, majd egy másik útra tértünk, amin aztán beértünk a falunkba. Szerencsésen hazaértünk, és ez a nap felejthetetlen lesz számunkra.

Szinte Oroszhegybe mentek haza a zetelaki iskolások! Pénteken eljöttek hozzánk az Udvarhelyi Hírportáltól, hogy megírjuk ezt a cikket. Nekem a hétben a legjobb ez az írás volt - jegyezte meg az egyik kislány.

Nem kellett tanulni

Pénteken eljöttek hozzánk az Udvarhelyi Hírportáltól, hogy megírjuk ezt a cikket. Nekem a hétben a legjobb ez az írás volt - jegyezte meg az egyik kislány.

Az volt a legjobb ebben a hétben, hogy nem kellett tanulni. Sokat voltunk kirándulni, megismerkedtünk a diákokkal és sokat nevettünk, boldogok voltunk. A legrosszabb az volt, hogy nagyon sokat gyalogoltunk és nagyon elfáradtunk, de ettől függetlenül jó volt.

Megnéztük a kedves gyerekek megismerkedését a Kicsi családunkkal a szobráskészítés során, amikor a

Hogy szeretnék jövőben?

Több szervezőt bevonva és kevesebb személlyel szeretnék a jövő évi iskola másként hetet, ami egyébként jó volt, csak mások szemetét szedni kicsit unalmas, nem gyerekeknek való program – mondták néhányan arra a kérdésünkre, hogy mi az, ami nem telt annyira jól, és másképp szeretnék a következő években.

Írták: Ilyés Szidónia, Sándor Klementina, Péter Szidónia, Sebestyén Andrea, Lukács Anita Brigitta, Lukács Boglárka, Sándor Zsófia, Hajdó Kincső, András Kinga, Berze Orsolya Fruzsina, Szegedi László, Lukács Anita, Lukács Boglárka, Péter Leonora, Péter Attila.

Közreműködtek: a Bolyongó iskolaújság szerzői.